

ELEONORA-POSTEN

*Lovö Hembygdsförenings tidning
Nummer 3, Oktober 2009, Årgång 18*

STÖD LOVÖ HEMBYGDSFÖRENING

I KAMPEN MOT FÖRBIFARTEN!

**KÖP TRÖJAN – 100 % bomull i mellanblå färg med gul text.
DEN KOSTAR ENDAST 150 KRONOR.**

**Kontakta Kylli – tel. 08-37 45 19 (telefonsvarare)
eller e-post [kylli.johannisson\[ät\]gmail.com](mailto:kylli.johannisson@gmail.com)**

Omslagsbild: Klockstapeln på Flaggberget.

Kära medlemmar!

Långsamt, men säkert, tar vi oss fram vad gäller uppdateringen av medlemsmatrikeln.

Denna har tidigare endast bestått av namn och adress, vilket gör det tungrovt med dialog med dig som medlem. I sommar har Pertti Hänninen lagt ner mycket tid på att leta telefonnummer. Jörgen Ek har lagt jobb på betalning av medlemsavgifter. Kylli och jag har följt upp dessa. Jag har följt upp med e-postadresser, ca 30 st. Allt samlat på ett excell ark. Bra grund.

Nu vill jag att du som medlem, sänder oss ditt telefonnummer och/eller ditt mobilnummer samt din e-postadress.

Du kan skicka detta till:

Kylli Johannisson, Dalgången 5, 168 41 Bromma,

eller ringa tel. 08-37 45 19

eller e-posta [kylli.johannisson\[ät\]gmail.com](mailto:kylli.johannisson@gmail.com)

eller till mig Carl-Axel Linge,

Box 114, 178 02 Drottningholm

eller ringa tel. 08-759 07 20

eller e-posta [info\[ät\]guideling.com](mailto:info@guideling.com).

Tacksam för hjälp med detta – det skulle underlätta vårt styrelsearbete mycket!

*Varma hälsningar
Carl-Axel Linge*

Helgmålsringning

Drottningholms klockstapel är belägen högst uppe på Flaggberget på Drottningholmshalmsmalmen. Klockstapelns mark gränsar närmast till fastigheten Rosenberg (Drottningholm 1:21). Inom parentes kan nämnas att Frans Berwald bodde och ägde Rosenberg en gång i tiden. Min mor Lilian Reuterskiöld

innehade fastigheten åren 1948-1963.

Seden att varje lördag klockan 18 ringa till helgsmål började med min mor. Det var kyrkoherden Anders Frostenson som frågade om min mor kunde tänka sig att svara för ringningen. Normalt ringdes det bara till gudstjänsterna i slottskyrkan. Min mor accepterade erbjudandet. När sedan jag och min man tog över fastigheten åtog vi oss att svara för ringningen. Om vi var

Drottningholms slott byggdes under åren 1662-68, dock utan den norra rundeln som inrymmer slottskyrkan. Den började uppföras först 1696. Till kyrkan uppfördes en klockstapel, i vilken den 1699 gjutna klockan uppsattes. Klockstapeln placerades på planen framför nuvarande slottsteater.

I samband med slottsteaterns tillkomst (1764-68) flyttades platsen för klockstapeln till Flaggberget och en ny klockstapel byggdes. Denna blev föremål för ombyggnader år 1858 och 1921. Två flöjlar av smidesjärn har dessa årtal. Dessutom blev stapeln inklädd med tjärad spån år 1974.

LILLKLOCKAN

Klockan har runt halsen växtornament samt följande inskrift:

ANNO 1662 IN GLORIA EXCELSIS DEO ET IN TERRA PAX

(År 1662 Ära vare Gud i höjden och på jorden frid)

På klockans liv på ena sidan en kurbitzrelief, på andra sidan en relief av S:t Mikael. Runt slagringen löper inskriften:

LAETATUS SUM IN HIS QUAE DICTA SUNT MIHI:

INDOMUM DOMINI IBIMUS (Jag gladdes när man sade mig: vi skola gå till Herrens hus).

Dessa ord finns i Vulgatatexten av Psaltaren 122:1 och ingår i kröningshymnen.

Klockan är försedd med pilgrimskors som gjutarmärke.

borta någon gång engagerade vi snälla grannar som då ställde upp.

Till en början tyckte kyrkorådet (?) att vi borde ersättas för uppdraget. Vi fick 100 kronor per år. Arvodet höjdes snart till 200 kronor. Skattereglerna då innebar att 100 kr behövde inte upptagas till beskattning, men 200 kronor skulle inkomstbeskattas. Då tyckte vi att vi kunde avstå från ersättningen. Istället blev vi överraskade av att man tecknat en prenumeration åt oss på "Vår Kyrka". Även den förmånen kom vi att avstå ifrån.

Jag erinrar mig en episod i klockstapelns historia. Det var Berit Wallenberg som ville anteckna vad

som stod på klockorna. Klockorna var högt uppsatta och hon behövde en stege för att nå upp. Hon knackade på dörren till Rosenborg för att fråga om hon kunde få låna en stege. Den som öppnade var min faster Ingrid Reuterskiöld, som då var inneboende i huset. Ingrid var mycket beläst och blev filosofie licentiat i främmande språk. Tillsammans hjälptes de två damerna åt att bära stegen till klockstapelns. Berit Wallenberg skrev av inskriptionerna på klockorna och tillsammans tydde och översatte de texterna.

När Berit sedermera berättade om
forts. nästa sid.

STORKLOCKAN

Klockan har runt halsen växtornament samt påskriften:

GLORIA GLORIA SOLI DEO (Ära ära vare Gud allena).

På klockans liv finns inom ram av växtranka, krönt av änglahuvud följande text:

ANNO 1699 HAFWER HENNES
KONGL MAYT RIKS ENKIED-
ROTTNINGH HEDWIG ELEONO-
RA LÅTHIT GIUTA DENNA
KLOCKA

TILL TIEM KLOCKA WED
DROTTNINGHOLM

På klockans liv på ömse sidor om inskriften Hedvig Eleonoras namnschiffer och vapen under kunglig krona (riksvapnet). Under slagringen växtornament och följande inskrift: ME FECIT HOL-

MIAE GERHARDT MEYER GLORIA IN EXCELSIS DEO (Mig gjorde i Stockholm Gerhardt Meyer. Ära vare Gud i höjden).

forts. från föreg. sid.

episoden sa hon: ”Inte nog med att jag fick låna en stege utan jag fick dessutom träffa en människa som kunde latin!”

Att sätta igång klockorna var odramatiskt. Man tryckte bara på två knappar så slogs strömmen på. Det kunde hända någon gång att det var strömavbrott. Speciellt en gång. Det var någon av de större högtiderna som strömmen var borta. Vi försökte ringa manuellt. Dvs. vi knöt ett rep vid klockornas kläppar och försökte få dem att svänga mot klockorna... Men det var lättare sagt än gjort. En av våra grannar kommenterade det skedda med orden: ”Det lät förfärligt.”

Många har föreslagit att man skulle installera ett tidur som skötte ringningen automatiskt. Vi tyckte emellertid att det var en viss ceremoniell händelse att gå upp på berget och ringa. Så vi propsade aldrig på att automatisera ringandet.

En gång blev det dock dramatiskt.

Det var min man som svarade för ringningen. Rätt som det var gick läderremmarna som kläppen till lilla klockan hängde i av. Den blytungna kläppen for i väg i en våldsamt fart och hamnade i gräset. Som tur var stod min man inte i den riktning som kläppen föll utan vid sidan av. Det var väl den allvarligaste incidenten i klockornas historia.

Vi sålde Rosenborg år 2001 och flyttade till en bostadsrättslägenhet vid Brommaplan. Därmed upphörde helgmålsringningen. Den hade familjen Sternå då skött i cirka fyrtiofem år. Våra grannar på Malmen saknade ringningen på lördagarna och tog saken i egna händer. En handfull av grannarna slog sig samman och bildade en grupp som växelvis svarar för att det rings som tidigare. Det gläder oss mycket. Traditioner skall upprätthållas.

GUNNEL STERNÅ

(fortfarande

hembygdsföreningsmedlem)

*JAG DRÖMMER IBLAND
ATT JAG FLYGER
HÖGT UPPE I DET BLÅ.*

*JAG ÄR LYCKLIG OCH LÄTT
DÄR JAG SVÄVAR OMKRING
ATT JAG INTE HAR VINGAR
GÖR INGENTING*

Kaj Beckman

En minnesvärd upplevelse i den gamla lindallén på Kungshatt

I 50 år bodde jag med min familj, min man Ejnar och våra två söner, i en självbyggd stuga på Kungshatt. Stugan låg högt uppe på berget och mitt emot Drottningholm.

Jag älskade utsikten, naturen och det lättsamma umgänget med vänner och grannar. När vi fick besök från stan, vandrade vi ofta till Tegelbruket, via "Hatten" förstås. Tegelbruket lades ner på 40-talet men det förblev en spännande miljö och ett fint utflyktsmål.

En tidig morgon någon gång på 80-talet gjorde jag, Ejnar och några goda vänner en utflykt. Vi gav oss iväg redan klockan 4 för att uppleva sommarmorgonen med allt vad det innebär. Vi kom fram till lindallén som liknade en stilla katedral. Det var oerhört stämningsfullt! Träden växte liksom samman högt däruppe. Vi vandrade tillsammans under tystnad. När vi kom fram till "Kryset", den allé som korsade den som vi vandrade på, såg jag en kvinna komma ridande upp vid min vänstra sida. Hon red "damsadel" på en glänsande häst. Hon var klädd i en blå sammetsklänning och

på huvudet hade hon en baret. Vilken fantastisk syn! Så var hon plötsligt borta. Det visade sig att det bara var jag som såg henne. Jag kunde aldrig glömma den upplevelsen, har tänkt på den då och då under åren.

Var det fröken Hedvig jag hade sett?

Vid den tidpunkten hade jag varken hört talas om amiralen Taube eller hans dotter Hedvig. Det var först långt senare då jag läste om henne i Eleonora-Posten, som jag kom att förknippa den märkliga uppenbarelsen i lindallén med fröken Hedvig.

Som stöd för att min berättelse inte är påverkad av det som stod att läsa i "Lovö-bladet", vill jag påpeka att DN hade ett upprop för många år sedan, där de efterlyste "Spökupplevelser i Stockholm".

Jag lämnade mitt bidrag och en skiss i Stadsarkivets lokal i Gamla Myntet mitt emot Kungsholms kyrka. Där tog man mycket seriöst emot min berättelse för vidare arkivering.

ANNA-LISA LAGERQVIST

Ovan t.v: Fredrik Liljeström, Michael Crisp och Helen Ekdahl i smedjan. Th: Finnbo

FINNBO

Smeden Fredrik Helldén, född 1872, som kom till Drottningholm 1901, tog tillsammans med sin bror över smedjan vid Klockbergastigen efter smeden Lars Smith. Denna smedja brinner 1915. Helldén fick då ny mark av slottsfogden Björkman för ny smedja, bostadshus och förrådshus i skogsområdet mellan Kanton och Bråtabacken.

Grundarbetet utfördes av Hell-

déns far Johannes Skygge och bergsprängare Engström. Byggmästare Oscar Andersson, Oscarsborg vid Edeby, byggde husen. Fredrik Helldén var smed, plåtslagare, hovslagare och rörmokare. Han smidde ljushållarna vid ringkorsen i Lovö kyrka och nycklar till kyrkporten samt Hogstas hembygdsmuseum – Bagarstugan.

När posten delades ut till hushål-

FOTON: PERTTI HÄNNINEN

len på Lovö, fanns för Finnbo två väskor som man använde. Varje väska hade en mässingsskylt med Finnbo ingraverat. Väskan med dagens post packades av postmästaren och låstes med en nyckel. Helldéns hade också en nyckel.

Dessa uppgifter finns i Härjes första bok. Dottern Ammi Lidström skrev om Finnbo 1980.

Redan under 70-talet tog familjen Michael och Jane Crisp över smedjan och boningshuset. Michael, konsthantverkare, blev intresserad av den fantastiska samlingen av redskap som stod oanvänd i smed-

Jane och Michael Crisp.

jan. Han har under årens lopp lärt sig att smida och värnar och utvecklar smedjans möjligheter.

DE GIRIGAS ANGREPP

FORTSÄTTER

Lovö är sedan 1960-talet utsatt för försök att exploatera marken. Efter att ha tvingats retirera från Västerleden på 1990-talet återkommer angreppet med Förbifart Stockholm, som planeras få två trafikplatser på södra Lovö. Kommunen planerar i sin tur att i anslutning till trafikplatserna bygga en bussterminal och en stor parkeringsplats. Detta är bara början på den markexploatering som alltid följer i spåren på stora motorvägsbyggen. Därför är det viktigt att Hembygdsföreningen engagerar sig för att åter stoppa De girigas angrepp på Lovö nu också med prästgården i potten.

Lovö prästgård med jord och skog ägs av Stockholms stift. Den odlingsbara jorden arrenderas sedan 1984 av Tom och Elisabeth Rydström. Gårdens närhet till centrala Stockholm väcker idéer hos dem som vill använda jorden till annat än att odla den. Därför blev arrendatorerna uppsagda till avflytning till den 10 mars 2010. Några sakskalet för uppsägningen har jordägaren inte uppgivit.

Nu engagerade sig Hembygdsföreningen och Tom Rydström inbjöds till ett offentligt möte i Klockargården i maj 2009 för att berätta om uppsägningen. Efter frågor och diskussion tillsattes en arbetsgrupp (Stina Haubo, Claes Lindahl och Bertil Ottoson) för att försöka avstyra uppsägningen.

Arbetsgruppen inbjöds till gården och bjöds på jättegoda bullar av Elisabeth Rydström. Claes presenterade en engagerad artikel om Den lilla mjölkerskan som motas bort från sin livsuppgift av den stora stygga kyrkan.

Detta är Bertil Ottosons historia: Jag ansåg att kyrkan hade väldigt svagt sakunderlag för uppsägningen och beslutade att undersöka saken närmare.

STEG 1: blev att tala med Stiftets handläggare för att få information om vilka regler som gäller för förvaltningen av kyrkans egendomar. Efter att ha studerat "*Gudslånet*" begärde jag en intervju med Egenomsnämndens vice ordförande, som helt öppet berättade att man ser Lovö prästgård som en förlustaffär för stiftet och att man därför måste sälja den. Det stod helt klart att allt handlar om pengar, bara

pengar. Detta är ett brott mot kyrkans regler hur dess egendom ska förvaltas.

Sammanfattningsvis sägs i "Gudslånet" att förvaltningen ska ske på ett etiskt försvarbart sätt så att egendomen ger kyrkan bästa möjliga uthålliga avkastning.

Men vad innebär orden etiskt försvarbart sätt och uthållig avkastning mer konkret? Helena Lundborg, som är ordförande i ENSO – Egendomsnämndernas Samarbetsorgan – säger att "vårt agerande måste stämma överens med kyrkans grundläggande värderingar för etik och moral" samt kyrkan måste ta rimliga mänskliga hänsyn. Ärkebiskop Anders Weiryds uppfattning: "En kyrka bör se på sina samlade tillgångar som lån från Gud, att förvalta, bruka och bevara. Detta borde leda till långsiktighet och ödmjukhet. Det förstärker också det etiska ansvaret förknipat med ägande. Men faktum är att om inte tillräckligt många påminner om ansvaret, både utanför och innanför Svenska kyrkan, så finns risken att man nöjer sig med det som är mindre bra".

Familjen Rydström övertog arrendet 1984 och driver gården ekologiskt som mjölkgård sedan 1987. Den är Stockholms stifts enda ekologiska lantbruk. Familjen är engagerad i att bevara den utrotningsshotade svenska korasen rödkulla och har den rödlistade hönsrasen Hedemora trots att den har lägre produktivitet än de vanliga värp-

hönsraserna. Gården har gotlandsfår som ger skinn och kravmärkt kött. Dottern Elin är ordförande i Föreningen Ekologiska Lantbrukarna. Gården tar emot elever från Stockholms skolor fyra dagar i veckan för att lära dem vad ekologiskt jordbruk innebär och hur mjölk och mjölkprodukter kommer till. Det blir mer än 5 000 elever per år. Familjen Rydström gör en stor insats för kyrkan, för hembygden, för ungdomen och för ekologiska lantbruk i Sverige. Lovö prästgård är således en mönstergård och borde vara en förebild för stiftets övriga lantbruk. Familjen Rydström förkroppsligar den etik som ligger i förtroendet att bruka jorden uthålligt, för framtida generationer.

STEG 2: Lovö prästgård är ett mönsterlantbruk som på felaktig grund sägs upp från sitt arrende. Min uppgift blev att påminna ansvariga personer om detta samt om reglerna för deras uppdrag. SEN:s ledamöter är även partipolitiker med partiprogram de väntas följa även i sitt kyrkliga arbete. Jag skrev till nästan alla. Här är utdrag ur några brev:

Till Gunnar Pettersson, KD:

"Beslutet att säga upp Rydströms arrende och sälja marken var enhälligt, dvs även du som representant för KD är ansvarig för beslutet, vilket litet förvånar mig. Ditt partiprogram inleds nämligen med 'Kristdemokratin är värdeorienterad. Med detta menas en politik som har människovärdet och de etiska grundvärdena i centrum'.

Enligt min uppfattning borde för dig både ditt partiprogram och 'Gudslånets' formuleringar om att nämndens beslut ska vara etiskt försvarbara och ge stiftet uthållig avkastning på prästlönetillgångarna vara bestämmande. Egendomsnämnden verkar emellertid mer fungera som en vanlig affärsbank, som enbart har hög kortsiktig ekonomisk avkastning som mål utan att behöva ta mänskliga hänsyn eller hänsyn till jordens långsiktiga avkastning. Helena Lundborg säger att Egendomsnämnderna ska arbeta enligt kyrkans grundläggande regler för etik och moral samt att de måste ta rimliga mänskliga hänsyn. Det har egendomsnämnden, inkl du som KD-representant, inte gjort vid beslutet att sälja Lovö prästgård. De mänskliga hänsynen har lagts åt sidan."

Till Lars Starkerud, Socialdemokraterna:

"...intrycket att hela nämnden sätter kortsiktiga vinster framför förtroendet att bruka jorden uthålligt och etiskt försvarbart, som det sägs i 'Gudslånet – prästlönetillgångar i Svenska Kyrkan'. Som en av tre socialdemokrater i Egendomsnämnden borde du även arbeta enligt partiprogrammet och den policy partiet genom åren arbetat fram och som dess representanter förväntas följa: 'En klok hushållning med jordens resurser är förutsättningen för mänsklighetens framtid. Den ekonomiska utvecklingen måste vara i samklang med det ekologiskt hållbara, om också

kommande generationer ska få leva i en värld med frisk luft och rena vatten, naturligt klimat och biologisk artrikedom.

Jordbrukspolitiken ska utformas för att tillgodose kraven på ekologisk uthålligt åkerbruk och säkra livsmedel, och på en etisk djurhållning där djur får leva enligt naturliga betingelser och skyddas mot smärta och lidande.

Vi vill att maten produceras på ett miljömässigt, naturligt och långsiktigt hållbart sätt. Maten skall produceras så nära konsumenten som möjligt, det skapar jobb lokalt och minskar transporter. Vi skall fortsatt ha jordbruk i hela landet."

Enligt vår mening är familjen Rydströms lantbruk ett utmärkt exempel på hur en mjölkgård ska skötas enligt såväl "Gudslånet" som den socialdemokratiska partilinjen. Egendomsnämndens enhälliga beslut att sälja Lovö prästgård väcker därför ett grundläggande demokratiskt problem. Medborgare förutsätter att deras politiska representanter försöker förverkliga styrdokumentens värderingar och program. Att sälja stiftets enda ekologiskt drivna jordbruk är därför både oroande och upprörande.

STEG 3: Parallellt med alla brev skrev jag också en artikel, tänkt att publiceras i Kyrkans tidning där jag beskriver hur SEN bryter mot reglerna i "Gudslånet" och ställer frågan hur Kyrkan reagerar när den får reda på dessa regelbrott:

1. Man känner till avvikelserna

och förklarar att de är nödvändiga/ förklarliga/ etc. och inte påverkar andra delar av kyrkans verksamhet. Det innebär att man inte tar etiken så allvarligt utan – ungefär som partipolitiker – ser etiken mer som dekoration, avsedd att ge en positiv bild av den svenska kyrkan för omvärlden och en majoritet mindre insatta medlemmar.

2. Man får reda på att det sker en del avvikelser och tar dem på allvar, utreder vad som hänt och försöker rätta till avvikelserna. Det innebär att man tar etiken på allvar, att kyrkans verksamhet verkligen strävar efter att vila på förkunnelsens fasta etiska grund.

Eftersom Stiftsfullmäktige utser ledamöterna i SEN skrev jag också till Stiftsfullmäktige:

Efter en omfattande argumentation avslutade jag brevet så här:

“Yrkande

Vi uppfattar att SEN är ett utskott under Stiftsfullmäktige, utsedda av fullmäktige, vilket borde innebära att fullmäktige kan överpröva SEN:s beslut.

Vi önskar att därför stiftsfullmäktige beslutar enligt följande:

Att ogiltigförklara SEN:s beslut att säga upp familjen Rydström eftersom beslutet dels bryter mot bestämmelserna i ‘Gudslånet – prästlönetillgångar i Svenska Kyrkan’ och dels saknar saklig grund.

Att familjen Rydströms arrende förlängs för en lång period, som möjliggör ytterligare investeringar i uthålligt lantbruk – i linje med innebörden i ”Gudslånets” bestämmelser.

STEG 4: Biskop Caroline Krook är ordförande i stiftsstyrelsen som förbereder alla ärenden till Stiftsfullmäktige. Brevet ställdes därför till henne och jag bifogade artikeln till Kyrkans Tidning samt något av breven till SEN:s ledamöter. Biskop Krook svar kom per mail redan efter någon dag:

“Tack för alla handlingar angående Lovö prästgård. Jag arbetar med ‘tyst diplomati’. Ge mig litet tid.

Vänligen

Caroline Krook”

Fortsättning följer i nästa nummer av Eleonoraposten.

BERTIL OTTOSON

Lovö prästgård tillhör Svenska kyrkans s.k. Prästlönetillgångar. De består av egendom som sedan medeltiden getts till kyrkan. Värdet av tillgångarna i Stockholms stift är ca 700 miljoner kronor. Förvaltningen sköts av stiftets egendomsnämnd.

Rapport från kampen mot Förfart Stockholm

HEMBYGDSFÖRENINGEN har sedan ett tiotal år haft kampen mot Förfarten som en huvuduppgift. Flera årsmöten har tagit enhälliga beslut om detta, senast 2008 då ett uttalande mot förfarten togs enhälligt liksom ett protestbrev till UNESCO om kränkningen av Världsarvskonventionen.

HANDLINGSPLAN: Att skapa opinion mot Förfart Stockholm tillsammans med andra organisationer så att trycket mot beslutsfattarna blir övermäktigt. Att använda alla typer av argument beroende på vilka organisationerna är och till vilka myndigheter vi vänder oss.

TVÅ STRATEGIER: Min artikel i Eleonora-Posten nr 1 2009 summerar det som hänt fram till april 2009. Sedan dess har Andreas Carlgren och regeringen beslutat att Miljöbalken inte hindrar byggandet av Förfarten förutsatt att en rad krav tillgodoses. Hela regeringsbeslutet finns på Miljödepartementets hemsida. Härmed går kampen in i ett nytt skede. Det finns nu två användbara strategier:

1. Överklaganden

Föreningen Rädda Lovö har vänt

sig till hushållen på Lovö med en uppmaning till alla sakägare att överklaga beslutet till Regeringsrätten.

2. Klimatpåtryckningar

Regeringen är extra känslig som ordförandeland i EU med ansvar att leda EU:s förhandlingar i Köpenhamn i december för ett nytt Kyotoavtal om utsläppsminskningar. Opinionsbildningen måste alltså fortsätta och särskilt viktigt är att påverka Socialdemokratiska partiet att ändra uppfattning. Vår vykortskampanj är nu ganska spridd och vi bedömer att ca 1 500 vykort kommit till Mona Sahlins kansli i Riksdagshuset. Även våra blå-gula tröjor har sin betydelse. Vykorten borde delas ut och tröjorna säljas av alla i styrelsen.

Jag fortsätter skriva artiklar (Mälaröarnas Nyheter den 17 aug.) och insändare (2 st i DN) och medverkar även i andra organisationer med klimatargumentet, bl. a. kommer ABF att ha ett Klimatforum lördagen den 3 oktober med mängder av föredrag, seminarier och workshops där klimat, transporter och stadsplaner diskuteras och där Förfart Stockholm på olika sätt motverkas.

Jag har skrivit ett remissvar på Stockholms Översiktsplan för organisationen Klimataktion där han påpekar att Förbifart Stockholm ökar utsläppen med ca 80 % i en tid då Sverige som nation åtagit sig att minska utsläppen med 20 % och där de största minskningarna måste ske i våra storstäder.

Det är tråkigt att Hembygdsföreningens ordförande anser att vi inte längre ska arbeta aktivt mot Förbifarten. Det som behövs är tvärtom ett mer aktivt deltagande av styrelsen.

*Arbetsgruppen mot
Förbifart Stockholm*
BERTIL OTTOSON

NYA MEDLEMMAR HÄLSAS VÄLKOMNA

Solveig Ahlstedt, Drottningholm

Inger Linge, Ekerö

Susanne och John Medin, Drottningholm

Dag och Eva Norén, Drottningholm

Annika Rane, Bromma

Birgitta Wendel, Drottningholm

ELEONORA-POSTEN

ISSN 1651-6508

utges av Lovö Hembygdsförening

Postadress: Eleonora-Posten

c/o Kylli Johannisson

Dalgången 5, 168 41 Bromma

kylli.johannisson[ät]gmail.com

Manusstopp till nästa nummer den 20 november 2009

Lovö Hembygdsförening

Box 114

178 02 Drottningholm

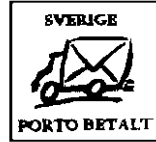
e-Mail: info[ät]lovohembygd.com

www.lovohembygd.com

Plusgiro: 8812-0

FÖRENINGSPOST

B

Avs: Dalgången 5
168 41 Bromma

Medlemsträff i Klockargården

tisdagen 17 november 2009

Visor och lyrik från Lovö

- kl.18.30 Kaffe & The & Tilltugg (20 kr)
- kl 19.00 Inledning
- kl 19.10 Välkänd psalmtext Anders Frostenson
Några ord om Anders Frostenson
Lyrik av Anders Frostenson
Välkänd psalmtext av Anders Frostenson
- kl. 19.30 Visor från Lovö
- kl. 19.55 Bensträckare
- kl. 20.05 Några ord om Kaj Beckman av Ingegerd Thelander
- kl. 20.15 Ur programmet "För att lära sig leva" med
Visgruppen Kristall
Texter: Kaj Beckman Musik: Anne-Lie Holmgren-
Lomaeus, Gocki Sköld-Linge och Göran Lomaeus
- kl. 20.45 Några stycken på klassisk gitarr med Leif Söderholm

Bjud gärna med vänner och grannar!

Lovö Hembygdsförening